

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Csp/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120359380
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vallo
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120359380.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, pred sudcom JUDr. Jurajom Vallom, v spore žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom náměstí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČO: 04 355 211, v spore právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, so sídlom Majerníkova 3479/3A, Bratislava - Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti žalovanému L. K. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. 5, O., štátny občan SR, v spore právne zastúpený Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Kpt. Jaroša 29, Trenčín, IČO: 47 256 907, o zaplatenie príslušenstva 55,55 Eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca žalovanému v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške, ktoré bude vyhotovené vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu dňa 13. 08. 2020 domáhal od žalovaného zaplatenia príslušenstva vo výške 55,55 Eur, a to titulom uzatvorenej Smlouvy o zápůjčke č. XXXXXX zo dňa 23. 08. 2017.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky www.minipozicka.sk registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 350,- Eur. Zároveň pri registrácii a odoslaní žiadosti o poskytnutie úveru potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o zápůjčke, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Na základe Smlouvy o zápůjčke č. XXXXXX zo dňa 23. 08. 2017 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru v znení neskorších predpisov, žalobca ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 350,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 75,- Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 425,- Eur, a to do 21 dní odo dňa poskytnutia úveru.

3. V zmysle Smlouvy o zápůjčke č. XXXXXX sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 75,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o zápůjčke, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 13. 09. 2017. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- eurá za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo e-mailov. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, pričom vznikla

žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 12,- Eur za zaslané upomienky. Žalovaný bol dňa 06. 07. 2020 vyzvaný na zaplatenie nároku. Dňa 03. 06. 2020 bola žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný uhradil ku dňu podania návrhu sumu vo výške 30,- Eur dňa 20. 11. 2017, sumu vo výške 80,- Eur dňa 19. 12. 2017, sumu vo výške 10,- Eur dňa 18. 06. 2018, sumu vo výške 10,- Eur, dňa 23. 07. 2018, sumu vo výške 50,- Eur dňa 16. 12. 2019, sumu vo výške 170,- Eur dňa 03. 01. 2020, spolu vo výške 350,- Eur, ktorá bola použitá na čiastočnú úhradu nároku žalobcu. Zároveň si žalobca v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov uplatnil voči žalovanému zákonný úrok z omeškania.

4. Na základe uvedeného sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 350,- Eur od 21. 09. 2017 do 20. 11. 2017, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 320,- Eur od 21. 11. 2017 do 19. 12. 2017, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 240,- Eur od 20. 12. 2017 do 18. 06. 2018, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 230,- Eur od 19. 06. 2018 do 23. 07. 2018, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 220,- Eur od 24. 07. 2018 do 16. 12. 2019, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 170,- Eur od 17. 12. 2019 do 03. 01. 2020 a náhrady trov konania.

5. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci pod sp.zn. 26Up/1594/2020 dňa 02. 09. 2020 platobný rozkaz voči, ktorému podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu odpor.

6. Žalovaný v podanom odpore považoval nárok žalobcu v žalovanom rozsahu za nedôvodný. Mal za to, že žalobca s ním uzatvoril Smlouvu o úvěru č. XXXXXX s tým, že uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení. Preto právny vzťah medzi žalobcom a ním je potrebné subsumovať pod právny poriadok Slovenskej republiky, nakoľko žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX prostredníctvom internetovej stránky s doménou .sk. V tejto súvislosti poukázal na tlačovú správu Národnej banky Slovenska (ďalej len „NBS“) zo dňa 09. 08. 2018, ktorá bola zverejnená na webovom sídle NBS, a ktorou NBS upozornila na činnosť žalovaného, ktorý ponúka spotrebiteľom peňažné pôžičky prostredníctvom internetovej stránky www.minipozicka.sk, ktorá je v slovenskom jazyku, a že NBS žalovanému žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky neudelila.

7. Žalovaný preukázateľne smeruje svoju podnikateľskú činnosť na územie Slovenskej republiky, čiže na krajinu obvyklého pobytu žalobcu. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) sa zmluva, uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania, s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania, sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

8. Žalobca podľa výzvy na zaplatenie zo dňa 22. 06. 2020 požadoval od žalovaného sumu vo výške 686,42 Eur, pričom výška istiny spotrebiteľského úveru bola žalovanému poskytnutá v sume 350,- Eur. Z tohto dôvodu žalovaný podal dňa 28. 01. 2020 žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej zmluvy. V tomto čase tak prebieha konanie na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 13Csp/5/2020. Podľa právnej teórie je to prekážka litispendencie tzv. negatívna procesná podmienka, čo znamená, že sa jedná o neodstrániteľnú vadu konania.

9. V nadväznosti na uvedené skutočnosti považoval žalovaný nárok žalobcu za nedôvodný a žiadal, aby súd platobný rozkaz sp.zn. 26Up/1594/2020 zo dňa 02. 09. 2020 zrušil v celom rozsahu a konanie zastavil.

10. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne vo svojom vyjadrení k odporu mal zato, že zmluva bola uzatvorená platne, v zmysle ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občiansky zákonník, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že z hľadiska právneho posúdenia predmetnej zmluvy je rozhodný

právny poriadok Českej republiky, v dôsledku čoho nemožno túto zmluvu subsumovať pod zákonné ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (neskôr zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), a teda tvrdenia ohľadne vzniku nároku žalobcu, na vydanie bezdôvodného obohatenia, nemožno považovať za správne.

11. K tvrdeniam týkajúcim sa absencie povolenia na poskytovanie úverov žalobca uviedol, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE je zapísaná v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národní bankou, ktorý je prístupný na www.cnb.cz v sekcii Seznamy a evidence/Seznamy regulovaných a registrovaných subjektů/Základní seznamy/Poskytovatelé a zprostředkovatelé spotřebitelského úvěru / Nebankovní poskytovatelé spotřebitelského úvěru a tiež aj v obchodní rejstříku dostupnom na www.justice.cz <<http://www.justice.cz/>>. Preto žalobca je oprávnený poskytovať úvery na základe licencie České národní banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalobca žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 03. 11. 2020 uviedol, že tvrdenia žalobcu, že z hľadiska právneho posúdenia spotrebiteľskej zmluvy je rozhodný právny poriadok Českej republiky, a teda tvrdenia ohľadne vzniku nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nemožno považovať za správne. Opätovne poukázal na článok 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I).

13. K tvrdeniu ohľadne vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovaný nevedel vyjadriť, nakoľko vo svojom odpore sa neodvolával na vznik bezdôvodného obohatenia, ale na už začaté konanie vo veci určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti Smlouvy o úvere č. XXXXXX na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13Csp/5/2020, ktoré podľa názoru žalovaného zakladá prekážku litispendencie, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania.

14. Žalobca síce poukazuje na skutočnosť, že spotrebiteľské úvery alebo iné úvery a pôžičky pre spotrebiteľov môžu na území Slovenskej republiky poskytovať len veritelia alebo iní veritelia s povolením udeleným Národnou bankou Slovenska podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný však v zozname veriteľov a iných veriteľov, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov, ktorý je zverejnený na webovom sídle NBS, nefiguruje. Vzhľadom na uvedené žalovaný opätovne navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 14Csp/80/2020 - 74 zo dňa 18. 10. 2021 rozhodol tak, že nezastavuje konanie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Csp/80/2020. Súd mal zato, že konanie prebiehajúce na tunajšom súde pod sp. zn. 13Csp/5/2020, je konaním o určovacej žalobe, ktorá (kladná i záporná) netvorí prekážku začatého konania (litispendencie) pre predmetnú žalobu na plnenie, hoci sa týka toho istého subjektívneho práva alebo právneho vzťahu. Preto súd nemal dôvod konanie zastaviť v zmysle § 159 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre prekážku litispendencie.

16. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 01. 03. 2022 prostredníctvom právneho zástupcu okrem iného uviedol, resp. oznámil, že vo veci, vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 13Csp/5/2020, bol dňa 01. 03. 2022 na pojednávaní vyhlásený rozsudok, ktorým konajúci súd určil, že Smlouva o úvere č. XXXXXX, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 23. 08. 2017, je neplatná. V tejto súvislosti poukázal na tlačovú správu NBS zo dňa 09. 08. 2018, ktorá bola zverejnená na webovom sídle Národnej banky Slovenska, a ktorou NBS upozornila na činnosť žalovaného, ktorý ponúka spotrebiteľom peňažné pôžičky prostredníctvom internetovej stránky www.minipozicka.sk, ktorá je v slovenskom jazyku. NBS v predmetnej tlačovej správe uviedla, že žalovanému žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky neudelila.

17. Súd vo veci konal a rozhodoval v neprítomnosti sporových strán v zmysle § 180 CSP, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa so Smlouvou o úvere č. XXXXXX zo dňa 23. 08. 2017 s platnosťou od

08. 08. 2017, Všeobecnými podmíankami k poskytnutí úveru zo dňa 23. 08. 2017 s platnosťou od 08. 08. 2017, Výzvou na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania zo dňa 03. 06. 2020, Potvrdením o zaslaných upomienkach k pôžičke č. XXXXXX, Výzvou na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania- email zo dňa 06. 07. 2020, Odporom žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 17. 09. 2020, Vyjadrením žalobcu k odporu, Vyjadrením žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 03. 11. 2020, Úradnými záznami Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21. 12. 2020, 21. 01. 2021, 12. 05. 2021, 15. 06. 2021, 10. 08. 2021, 02. 09. 2021, 22. 09. 2021, Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/80/2020 - 74 zo dňa 18. 10. 2021, Ospravedlnením žalobcu a jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní doručené Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21. 02. 2022, Ospravedlnením neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní zo dňa 01. 03. 2022 a Upozornením NBS na činnosť spoločnosti MINIHOTOVOST, SE, ponúkajúcej pôžičky prostredníctvom www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk/>>.

18. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

22. Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

23. Podľa § 20 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

24. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

25. Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

26. Podľa § 1 zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

27. Podľa § 2 zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie: a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, povolania alebo podnikania, c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

28. Podľa § 13 ods. 3 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak tento zákon neustanovuje inak, na zmluvy na diaľku a na právne vzťahy, ktoré z nich vzniknú, sa vzťahujú osobitné predpisy.

29. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 23. 08. 2017 Smlouvu o úvere č. XXXXXX. V zmysle uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému jednorazový bezúčelový nezáväzný úver vo výške 350,- Eur bezhotovostne, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavoval 75,- Eur, deň splatnosti 13. 09. 2017, doba trvania spotrebiteľského úveru 21 dní, celková výška úveru 350,- Eur, celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť 425,- Eur, čiastka úroku splatná za deň v prípade odstúpenia 0,- Eur, ročná percentuálna sadzba nákladov 2821,31%. Strany sporu uzavreli zmluvu takým spôsobom, že žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru, pričom pri registrácii uviedol svoje údaje. Žalovaný uhradil ku dňu podania žalobného návrhu sumu vo výške 30,- Eur, dňa 20. 11. 2017 sumu vo výške 80,- Eur, dňa 19. 12. 2017 sumu vo výške 10,- Eur, dňa 18. 06. 2018 sumu vo výške 10,- Eur, dňa 23. 07. 2018 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 16. 12. 2019 sumu vo výške 170,- Eur, dňa 03. 01. 2020 spolu vo výške 350,- Eur.

30. Z upozornenia NBS na činnosť spoločnosti MINIHOTOVOST, SE ponúkajúcej pôžičky prostredníctvom www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> vydaného v septembri 2021 súd zistil, že NBS upozorňuje, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úveroch a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území SR neudelila.

31. Žalobca v spore tvrdil, že vzťah strán sporu sa má spravovať podľa právnych predpisov ČR. Žalovaný s uvedeným tvrdením nesúhlasil. Podľa jeho názoru treba vo veci aplikovať právnu úpravu SR.

32. Žalobca v čase poskytovanie peňažných prostriedkov žalovanému bol osobou registrovanou v ČR, preto súd posudzoval medzinárodno-právne aspekty sporu. Podľa slovenského a európskeho práva je možné považovať vzťah medzi žalobcom a žalovaným za spotrebiteľský vzťah.

33. V zmysle čl. 18 ods. 2 Nariadenia Brusel 1a, súd má právomoc rozhodnúť tento spor, nakoľko žalovaný spotrebiteľ má bydlisko v SR. Vo vzťahu k rozhodnému právu súd zistil, že Všeobecné podmienky poskytnutí úveru v bode 04 stanovujú, že na úpravu právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným sa majú použiť ustanovenia právneho poriadku ČR. Súd preto z úradnej povinnosti skúmal, ktoré právo je pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšie a dospel k záveru, že právny vzťah strán sporu by sa mal riadiť právnym poriadkom SR s poukazom na čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rím I. Navyše žalovaný v konaní preukázal svoje tvrdenia, že má trvalý pobyt na území SR a o pôžičku požiadal prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk ktorá je slovenskou webovou stránkou a teda úver mal byť poskytnutý v Slovenskej republike. Poskytovať spotrebiteľské úvery na území SR môžu len subjekty s povolením udeleným NBS. Keďže súd mal za preukázané, že žalobca nemá povolenie na poskytovanie úverov od NBS, pričom existencia takéhoto povolenia aj v čase poskytnutia peňažných

prostriedkov bola elementárnou podmienkou oprávňujúcou veriteľa poskytovať spotrebiteľské úvery a pôžičky spotrebiteľom na území SR, súd dospel k záveru, že akékoľvek uzatváranie zmlúv so spotrebiteľmi na území SR znamenalo konanie v rozpore so zákonom, preto zmluva na základe ktorej žalobca uplatnil svoj nárok je podľa ust. § 39 OZ v spojení s ustanoveniami § 11, § 24b zákona č. 129/2010 Z.z., neplatná.

34. Súd potom z dôvodu, že nakoľko spoločnosť žalobcu povolením na poskytovanie úverov nedisponuje, uzavrel, že, Smlouva o úvère uzavretá so žalovaným je absolútne neplatná, t.j. akékoľvek uzatváranie zmlúv so spotrebiteľmi na území SR znamenalo konanie v rozpore so zákonom a na základe toho založené záväzkové vzťahy sú neplatné.

35. Vzhľadom na uvedené, súd mal za to, že žaloba žalobcu, ktorou si uplatnil príslušenstvo vo výške 55,55 Eur je nedôvodná a túto v celom rozsahu zamietol.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý bol v konaní plne úspešný, má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

37. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).